

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
за пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ

ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врте
Претплату ваља слати упутницом на општински суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

Молимо све оне који нам што дугују, да положе паре разносачима листа, који ће им признанице предати.

Нова претплата из унутрашњости може се слати непосредно уредништву, али је боље предплаћивати се код пошта.

За све нове претплатнике из Београда или унутрашњости, лист кошта до краја ове године само 1.50 дин.

* * *

Обраћамо се и онима унутрашњим општинама које још не држе наш лист, изричући слободно да и њима не само не може бити на одмет познавање рада представништа престонице, него им, поглавито од дана кад се самоуправа општинска уведе у живот, гласник престоничке општине у много прилика може и непосредно користити, бар ради једнообразнога и правилног извођења административних мера. О томе имамо потврде од неких општина, које примају „Београдске Општин. Новине.“

Чинићемо услуге и у лист радо упутати кратке обзаве о *шанабурима*, *лицитацијама* и др. саопштењима из унутрашњости, као и расправе оних питања које се не тичу само Београда него сваке а тиме и свију наших општина.

Оне општине којима смо слали последње бројеве листа молимо да их врате ако се позиву нашем не желе одазвати.

РАДЊА ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(По стенограф. белешкама.)

Држан 28. Септембра 1889 год. у Београду.

Почетак у 6½ часова по подне
(СВРШЕТАК).

Живојин Бугарчић. Ја сам мишљења да му се дозволи али с тим да он одговара ако буде чинио коме какве штете.

Председник. Знам али и ми одговарамо, јер наша деца отуда непрестано пролазе па се може догодити каква несрећа, зато и мислим да оду стручни људи и да виде.

Живојин Бугарчић. Па и сад има поред пута мајдан где пролазе наша деца.

Никола Вулковић. Ту су два главна пута и то не може никако бити.

Раденко Драговић. То не само да је опасно што је близу друма него је баш на друму и ту ће бити и кесероша и други скитница којима ће то служити за заклон. За то нисам никако да се дозволи.

Светозар Боторић. Ја сам зато да се одреди комисија да види. То нам ништа не смета.

Председник. Па нека уђу у комисију? Раденко Драговић, Светозар Боторић, Никола Вулковић и инжењер општински. (Прима се).

IV

Председник. Ових дана добиласмо молбу фирме „Петровић и Карамарковић“, који су узели да раде магацине за дув. монопол, па траже да им допустимо да могу пропустити канал кроз насип топчидерски да би лакше сироводили воду, и да на нашем земљишту могу сређивати грађу.

Коста Главинић. Ја мислим кад се са једнога општинскога земљишта скида земља и носи, онда се несме дозволити да предузимач ту земљу носи ма где. Ја не знам с каквим правом он тражи од нас накнаде за то. Ми можемо онда њему забранити насипање на општ. земљишту и казати да носи земљу чак у бару. Што се пак тиче прокопавања пута, мислим да му се може дозволити.

Илија Цветановић. Један од господи одборника каже да је већ приступио раду.

Станиша Петровић. Он је већ почео да ради, ја сам јутрос прошао и видео сам.

Коста Главинић. Нас се не тиче ништа од куда ће он да узме воду одозго или одоздо — то је његова ствар, а који има права да му закрати, нека му закрати. Он сад нас пита оћемо ли да му дозволимо да прокопа пут па да проведе воду. Ја мислим да му то можемо дозволити, само да му се из раније каже: да му општина не даје право на воду, јер вода није наша.

Живојин Бугарчић. Јам сам хтео то исто да кажем. Ја мислим да дозволимо да прокопа пут али с тим да земљу изнесе и да наспе пут а да му општина ништа не плати, него зато да грађу на општинском плацу ради.

Председник. За оно место где буду грађу сместили могли би и да нам плате.

Живан Бугарчић. Али ово много вреди кад он наспе један друм. Ми ћемо казати да несме носити земљу на друго место него онде где му општински инжењер каже. Ја мислим да тамо може бити (Чује се може.)

Св. Боторић. Што се тиче прокопавања пута и воде да усвојимо као што је казао г. Главинић, а што се тиче земљишта где ће сместити грађу, да плати.

Коста Главинић. Мени се чини да ми кад смо уступали земљиште за магацине казали смо да се простор од будуће улице доведе у ниво у коме ће остати, зато он нема права на накнаду за насипање.

Свет. Боторић. То је говорио предузимач који је хтео да се користи, јер што смо уговорали с државом то је друга ствар.

Председник. Ми можемо дозволити да прокопа пут, а што се тиче земље то да мора да смести тамо где инжењер каже, а то ће бити наравно онде где је потребно.

Жив. Бугарчић. Ја не мислим тако да он само стрпа земљу него да изравни као што треба да буде пут.

Председник. Ми ћемо онде правити друм па ако се ширина онога друма и ако се оне јаруге не потпуне, онда нисмо ништа учинили; буде ли пак он оно изравнио и поупнио, онда нећемо никакве штети имати.

Никола Х. Поповић. Треба наредити да општински инжењер то надгледа и да каже где треба да се насипа.

Коста Главинић. Да се каже у решењу да ће неки од стране општине водити над-

зор, и да му се закаже да мора да осигура прокоп за време рада.

Милутин Марковић. Ја мислим цела ова радња има доста користи за општину и сад да тражимо чак и накнаду за парче земљишта, неће бити право.

Председник. Дакле добро: допустимо им да спроведу цени али да тако ураде како се не би саобраћај прекидао и с одговорношћу за сигурност; даље, да могу на општ. плацу бесплатно сређивати грађу а у накнаду да откопавање и насыпање земље изврше како оп. инжињер одреди. Што се тиче воде, ми им не дајемо на то никакву дозволу пити примамо одговорност. Је ли тако? (Тако.)

V.

Председник. Сад изволте чути лицитацију о праву на наплаћивање таксе од стоке, која се по саланама коље.

— Ове године држава је један пут лицитација, па кад је поремећено оним да могу козаре бити само на два места онда је и ова ствар остала не решена. За овим су долазили многи и давали разне цене. Две друге лицитације испале су са мањом ценом. Ужа последња остала на Јовану Ђуковићу за 8 динара. (Чује се: да му се уступи.)

Св. Боторић. Молим вас г. председниче како је Ђуковић отворио козару на своме много ближем земљишту, а међутим нама је тамо забрањено.

Председник. Стеван Ивковић, Ђуковић, Соколовић и други долазили су код суда и тражили дозволу, и суд им је дао али сваки је морао да плати колико је одређено. Свега 723 динара примљено је. А они што нису платили позвати су да паре положе иначе ће им се забранити да раде.

Свет. Боторић. Мени се не допадају та ваша решења. Треба онако да буде као што нас је приморала полиција, а не сад неки да отварају где оће. Ја подпуно одобравам оним који су узели на лицитацији да кољу, па кад су видели да је дозвољено и овима, они неће да плате.

Председник. Они су узели ово место и ако му је полиција одобрила ја му не могу стати на пут.

Свет. Боторић. Није право наводити људе да узму једно место па другоме после дати боље.

Никола Вулковић. Ту може бити и кријумчарења, може да се коље и друга стока, и зато општински интерес захтева да не смемо то допустити. Сви су сад узели таква скривена места да се може слободно кријумчарити. Дакле у том погледу треба да се pazi строго да буду салане на чистом и видном месту а не на скривеном.

Светозар Боторић. Још онда кад је одређивано земљиште салана, онда је било ре-

шено где ће бити салане, као што је и полиција казала. Но то видим сад не важи за Ивковића и друге. Кад није дала полиција општини да има места онде, онда није ни другоме требало дати.

Председник. Полиција је забранила па крагујевачком путу а не на смедеревском. А што се тиче мене ја нисам лично био да се допусти али сам усвојио најзад решење судско да не би изгубили 600 до 700 динара.

Илија Цветановић. Ова Ђуковића салана није на путу цариградском, него више на крагујевачком путу, као што мало пре рече г. председник за ове плацеве да се бојао да општина не изгуби а ја звам пре да је остало неколко плацева за салане, и сад још нису издати а ови приватни подижу ту.

Светозар Боторић. Баш кад смо решили да буду ту салане одбор је казао да не могу и на другом месту бити салане, а кад је тако, онда зашто није суд чинио кораке код полиције да забрани клање на другом месту сем оних где је комисија одредила. Није ваљда општина стала за 600 динара да се чини неправда људима.

Милорад Д. Јанковић. Ја се дивим онем који је одредио то место за козару, јер одбор је усвојио да мора бити 50 метара од друма далеско а овде видим да нема више од 15 метара. Па кад је њему дозвољено на 15 метара зашто општини не дозвољавају. Ми смо имали земљишта онде поред друма и могли смо издати. Ово треба уредити боље.

К. Чупић. Стара салана она је премештена даље од онога друма, а да има 50 метара, то нема.

Илија Цветановић. Кад је тако онда зашто је општина морала да узима земљиште од приватних људи, кад има своје.

Председник. Али тамо нема, осим оно чак између њива.

Свет. Боторић. Ја чујем да се говори да је испрва општ. марвени лекар одржавао надзор над саланама, па је после одређен неко други који просто тим тргује. Изгледа да суд и председништво никако не воде рачуна о интересима општине и грађанства него се управљају према Стејићу и марвеном управ. лекару. Кад се наши закључци не уважавају, онда зашто општински суд не протестује.

Председник. Кад је наш лекар био премештен у унутреност ја сам узео три војна лекара и погодили их по 5 динара а један се сам погодио по 6 динара. Но јуче смо добили акт од полиције где се одређује управни лекар да прегледа и води надзор, разуме се с погледом на приход од таксе за преглед. Ја не бих могао допустити да неко вуче 10.000 динара ни у коме случају.

Св. Боторић. Ми никако писмо на чисто са козарама. Питање је ко је дозволио Ђуковићу да тамо коље, кад је његово место много ближе од осталих?

Председник. Ми можемо писати полицији да то где он коље није у оном правцу где је одређено и да му забрани.

Свет. Боторић. Ја молим да одбор донесе овакав закључак: да се решење одборско тачно врши т. ј. да остане онако како је одбор решио. А ако ће полиција да ради другачије онда се не треба њој ни обраћати; ваљда има који старији, јер не можемо трети да се општина штети.

Председник. Ја мислим овако. Реон сваки одређен је од стране санитета и који год у томе реону има своје земљиште он може да коље. Дакле на другом месту изван реона не може нико класти.

Живојин Бугарчић. Што се тиче Цариградског друма то не смета ништа општини што су начинили салане на своме земљишту. Али што се тиче Ђуковића који се изматкао на крагујевачки друм, ја мислим да треба суд да пореди да се уклони и да се пресели у онај реон где имају и други салане.

Никола Вулковић. Не треба то тако да се разуме. Ја мислим да општина има право над тим саланама јер је законом дозвољено општини да наплаћује, и она према томе има право да не дозволи никоме да коље где хоће. Општина треба да pazi да се не кријумчари.

К. Главинић. Мени се чини да кад је санитет управе вароши београда, одређивао реоне, да је то чинио с тога да се може водити даље надзор над стоком које се коље, и кад је тако, ја мислим да је дужност општине да о тим санитарским мерама води бригу, па кад види, да управа вароши не врши дужност као што треба, она треба да је каправи пажљивијом.

Председник. Ја ћу сутра одма да пошаљем једнога кмета па нека нареди да се пресели тамо на место где је узето

VI.

Председник. Молим вас господо два пут је била на дневном реду молба Милана Јановића да му се не тражи обаларина, са којом га општина терети. (Прочитана.)

Жив. Бугарчић. То се види да није уживао обалу од кад је одказао и није право да плати.

Милутин Марковић. Овде није питање да ли је уживао обалу или није, него је питање: можемо ли ми одустати од свога права и да чинимо милости. Ја сам увек био зато да се у таквим случајевима ништа не попусти. Ја сам зато да се преко овог пређе на дневни ред.

Живојин Бугарчић. Знам али види се да је општина њему одузела то право, и види се да спрема не сме да води парницу са

општинном. Ја сам мишљења да му се учини по молби.

Никола Х. Поповић. По што је општина његовом праву сметала, он има право да тражи накнаде. Ја сам зато да му се да.

Раденко Драговић. Не само да не треба општина као што каже г. Марковић, да попусти и да даје милости, него треба што је погоднио да плати.

Милутин Марковић. Општина није никад себе уговором обавезала да не може потребно земљиште поред Саве узети. И оно што је учинила то је учинила у интересу здравља целе општине, и то не може да утиче на важност уговора. Ми нисмо оно што смо продали узели на трговали с тим, него то је било услед наредбе санитета. Ми зато нисмо криви ништа.

Свет. Боторић. Г. Јаносевић је и код мене долазио и причао ми то усмено, и ја сам му као неправник казао, мени је чудно како је то могао да напусти да не наплаћује приходе докле год није решење донето; јер у условима каже да лиценција важи од дана лиценције, а за одбор од дана кад га одбор усвоји. Ја ако сам на пример заузео један део обале, ја нисам заузео целу обалу него 10 до 20 хвати, и он је могао да тражи људе да оцене колико вреди па да се толку и плати.

Живојин Бугарчић. Ја би то ценпо да Јаносевић није општински орган он би другше радио, али он сироме не сме да води парницу што је општински орган, зато он моли. И ја мислим да је ово малена корист и пошто није уживао целу обалу да му се одобри тих 200 динара.

Светозар Боторић. Мени је чудно како г. Живојин чисто каже као да се од наше стране води нека освета. То ја не знам. Зар кад би он добио судским путем ми да му се светимо. То мислим да нема никога.

Милутин Марковић. Њему је учињено једно добротинство тиме што је примљен отказ уговора. Сад хоће и да му опростимо оно што треба да плати. Томе нема места.

Живојин Бугарчић. Ви мислите да је он раскинуо уговор а ја мислим општина чим му је заузела земљиште.

Милутин Марковић. Ми не ћемо сад да пресуђујемо парницу. Ми велимо да нема права а он ако мисли да има, нека тужи.

Коста Главинић. Он је требао онда да тражи накнаду од општине за оно заузето земљиште. Сад може да тражи накнаду само од онога, који ту његову молбу није изнео пред одбор у своје време. Место да се изнесе у јануару она је изнета у априлу.

Милутин Марковић. Све што би имао да му се плати било би једно пет динара свега, али ни на то он нема право; пошто је сам одказао уговор. (Чује се: да се сврши.)

Председник. Молим вас господо, да изгласамо ову ствар.

Живојин Бугарчић. Све једно, не мојте гласати, кад кажу људи да није у праву ми ћемо уступити.

Коста Главинић. Ми смо чудни људи. У једној прилици кажемо да се ником не чини милост а други пут чиним. Ја не знам шта је то.

Живојин Бугарчић. Ово није милостиња него му је општина заузела.

Светозар Боторић. Ставите на гласање. **Председник.** Мени као старешини жално се да му је суд учинио неправду јер му зауставља целу плату и нема човек шта да једе. И зато ја мислим да би било право да му се половина плате одбија.

Милутин Марковић. Тако и треба по закону да буде, јер иначе изгледа да човек рабе ради.

Председник. Дакле усвајате да му се половина плате зауставља? (Усваја се.)

VII

Др. Марко Леко. Зашто се не сазива састанак за решење финансијског питања. Већ је прошло 8 дана од последње седнице.

Никола Вулковић. Ја мислим да остане док се по вароши не прочује.

Св. Боторић. Ми смо изнели то питање одавно на јавност, па видимо да се ни новине ни грађани не дотичу тога питања.

Марко Велизарић. Ја предлажем да се од понедеошња сваки дан држи седница док се та ствар коначно не сврши.

Председник. Што нисам изнео по други пут ту ствар био је узрок тај што сам хтео да промисле о томе и одборници и грађанство, а после тога и сам г. Главинић је рекао да има да прибере нека дата. Ја сам мислио идуће недеље да сазовем седницу за то. (Чује се: добро идуће недеље.) Што се тиче грађанства ја мислим да би добро било да дебату прве седнице штампамо да види и чита грађанство. (Чује се: не, боље је од једанпут.) Добро онда одједанпут.

Састанак је закључен у 8 часова,

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДВОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенографским белешкама)

држ.н 8. Октобра 1889. год. у Београду.

Почетак у 3¹/₂ часа по подне

Били г.г. Председник Живко Караби-
беровић, члан суда М. Банковић, чланови
одбора: г.г. Никола Х. Поповић, Милутин
Ј. Марковић, Раденко Драговић, Коста
Петровић, Н. М. Милушић, Милорад Д.
Јанковић, Д. Стевановић, Јован Илић,
Никола Кики, Коста Д. Главинић, Др. М.
Т. Леко, М. Јосимовић, Живан Бугарчић,

Свет. Милојевић, Свет. Карапешкић, Станко
Петровић, Н. Вулковић, Милован Р. Мар-
ринковић, Гргур Миленковић, М. Велизар-
ић, Јаков Бајлони, Светозар Боторић,
Димитрије Ђорђевић, Тодор Ј. Михаило-
вић, Ђорђе Николић, Д. Ђирковић, Г. Јо-
сиповић, Петар Д. Видаковић, Никола Р.
Поповић, Ђорђе С. Новаковић.

Председник. Састанак је отворен.

Ми смо господо нашли за добро, да вас
као грађане ове вароши замолим да до-
ђете и да чујете претрес тога великог оп-
штинског посла, који ће доносити општини
и грађанству доста добра, али доста и
терета.

Ја господо а и одборници, моји другови,
желе да чују и мишљење грађана ван од-
бора, и ако би који хтео да говори, молим
да каже своје име, како би г. г. стеногра-
фи могли забележити име и говор говор-
ника.

Наше решење о о оме послу неће бити
последње. Питање ће изићи и пред збор
на одобрење. Ми смо желели да пре збора
отворимо врата и већем броју грађанства
да нас и оно у овоме потпомогне и да
чујемо, шта ће рећи. (Чује се: Хвала вам
на то.)

Напомињем опет господо, да се овде ово
питање неће дефинитивно решити, него на
збору грађана.

Стеван Јевтовић. Ја би молио, нека се
реша: да ли је ово одборска седница или
је конференција.

Председник. Ми имамо овде и званич-
нога рада. Најпре ћемо прочитати извеш-
тај Финансијске комисије и објаснити ствар;
па ако ко од грађана буде желео да го-
вори саслушаћемо га, јер ми господо не
радно овде за себе, него за цео Београд.

По томе ова ће седница бити и одбор-
ска а и конференција.

Никола Х. Поповић. Ово што сте казали
не слаже се са законом.

Ви треба да отворите ову седницу као
одборску, а доцније ћемо видети, хоће ли
бити потребна конференција или неће.

Председник. Ово је само увод дела го-
вора, те да знају грађани, хоће ли и они
говорити или не.

Коста Павловић. Ја и моји другови ра-
зумели смо, да је ово одборска седница и
да смо ми позвани да чујемо, шта одбор-
ници говоре, па ако им треба још што, да
ће се онда седница претворити у конфе-
ренцију и да ћемо ми моћи онда говорити
и дати своје мишљење, па чим се и то
сврши, да ће се опет претворити у сед-
ницу одборску, који ће после донети од-
луку каква треба да буде. (Тако је.)

Председник. Сад господо отварам сед-
ницу одборску.

Изволте чути извештај који је поднела

финансијска комисија и који се односи на те велике општинске послове.

(Прочитан — види бр. 36 оп. новина.

Молим вас господо. Овај је предлог био, који је финансијска комисија изнела у ванредној седници 19. септ. ове године.

Та ванредна седница господо трајала је готово пуна три сата.

Ја сам истина председник ове финансијске комисије, и морам признати, да су господо одборници моји другови, имали право кад су казали да им није ствар довољно јасна.

Према овоме финансијска комисија задржала је право да што треба објасни и пошто није то могла учинити у прошлој ванредној седници, то ће сада бити слободна да објасни.

Најпре господо, настунају питања: за што 12 милијона; хоће ли то бити доста за извршење свију тих великих предузећа, и шта ће који посао по себи кошта?

Ја сам у једној ранијој седници рекао да нисам у стању да кажем шта ће да кошта, јер цена по коју се закључи посао то ће бити право коштање, пошто ни прорачун није право коштање; но казао сам, да смо имали неку основицу у рачунању и приближно нашли да нам треба зајам 12 милијона. Ако улепшамо Београд и тиме осигурамо здравственост, и с друге стране ако и иначе за трговински напредак што урадимо онда ћемо ићи унапред, а ако то не учинемо, онда ћемо трпети и даље овако као данас и штетити се све више.

Дакле молим вас господо одборници а и ви господо грађани чујте шта смо имали за базис кад смо казали 12 милијона.

Ми смо узели да ће нам требати за водове 2½ милиона; за канализацију 3; за школе, варошки суд и за кланицу, (за коју нам је министарство наредило да је из вароши уклонимо) 2 милијона; за фабрику електричног осветљења мислимо, да ће бити доста по милијона; даље смо узели за нивелисање вароши (ово је предузето већ и морамо исплаћивати или зајмом или разрезом) по милијона; за антропо, утврђивање обале (ке) свега 2 милиона. Све су ове потребе преко нужне. Наша је варош и као престолница позвана да буде прва у краљевини. По природном положају своје пак њој припада да буде и главна трговачка варош, не само за нашу земљу, него и за скоро читаво балканско полуострво. Сматрам да је ово питање које се сада решава за Србију и за њену престолницу од животног значаја држим да и ви сви делите то мишљење. Погледајте само Земун, а да и не кажем за друге вароши — и он је већ правно ке и непрестано утврђује обалу дунавску. (Чује се: за то вам хвала.)

Најпосле господо за сталну калдрму узели смо 1 и по милијон. То је истина мало, али ми не можемо сву калдрму у једанпут начинити, а не можемо све у једанпут ни свршити.

Све горе побројане потребе износе 12 милијона ефективно.

Ту треба готов новац. Ви сте видели да смо ми предложили зајам.

Кад узмемо господо 12 милијона по курсу од 90, онда добијамо свега 10,800,000. Овај новац општина не би наједанпут узела, него кад се буде одбора начелно одобрило поделиће то тако, да се сваке године прима извесна цифра колико кад треба, и тако да повуче тај зајам за неколико година. Наравно господо, ми желимо, да се све ове потребе што пре изврше те да се наша трговина унапреди, да не морамо наше производе носити на туђим пијацама и продавати како други хоће, већ да привучемо странце, да они сами дођу овде на нашу пијацу, а и наши произвођачи неће морати продавати своје производе прекупцима него ће их овде донети, и тако бити осигурани да производе под повољнијим ценама продају. Над свима радовима господо вршиће одбор строгу контролу те се немамо бојати, да ће се тај новац развући. Нас је у комисији руководила та мисао и жеља, да једанпут привучемо централну трговину у Београду — а тиме да створимо нашој вароши и сталну будућност за живот.

Ја не знам господо, да ли сам довољно објаснио кад смо казали, да ми тражимо од збора овлашћење да се можемо на име свију ових потреба задужити 12 милијона, а одбор неће тај зајам узети уједанпут, него у ратама, према потреби. Држим да ће збор одобрити оно, што општински одбор од њега тражи у интересу самог унапређења вароши.

Истина по нашем извештају могло би се мислити, као да ће одбор одмах узети тих 12 милиона, али у стари није тако, већ онако како сам напред казао.

Ми овде немамо новчани завода и паприра, да би могли са новцем правити операције да не губимо ва интересу. Ја на то не би пристао, а ни одбор надам се то неће. Овде фали до 12 мил. један милијон и 200 хиљада. Бара венеција представља приличну вредност кад се начини кеј и утврди обала савска. Кад ми осигурамо обалу и наспемо то земљиште, онда од тога земљишта ако не би толико добили, могли би на врачару код г. митрополитове баште продати онај простор и допунити 12 милијона.

Сад на другом месту добили смо питање, шта су то локали?

Ја господо замишљам себе, т. ј. свако засебно одељење ја сам сматрао за један локал.

Но то ме је руководило ово. Ја живим овде близу 60 година па добро познајем наше људе. Има богаташа, који су тврдице, а има и спротиње, која нема. Са овим се хоће да постигне у вароши здравственост. Сиромашта грађанин он би хтео, да преко недеље купи неколико сака воде, али нема пара, а тврдица опет неће да троши. Дакле кад тврдица живи у више локала, он ће платити од једне до три паре. Ми смо хтели овде да ограничимо докле највише може ићи такса на локале па смо казали од 1 до 3 паре, а то значи, да не сме више бити од три паре. Ако увидимо пак да не треба узимати ни толико онда не ћемо узимати ни једну пару, али то ће можда наступити после неког времена.

Пре мене хтело се то да да једној сиромаштајини па да се на сваки 100 литара воде плаћа 80 пара. Ми то нисмо примили, него смо од тога одступили, и тражили сами воду па је и нашли.

Ми дакле хоћемо да дајемо на локале зато, да може и сиромашта добити воде. То се неће давати на меру, него колико коме треба.

Сиромашта човек који има 7—8 душа у кући платиће за један или два локала по једну или две паре свега рецимо четири, или по 3 паре 6 пара, а г. Спасић или други и трећи, који имају велике куће они ће плаћати на 60 локала, ако буде по једна пара од локала 60 п. а ако буде више онда до 180 пара.

Кад ово постигнемо и имаћемо воде доста, онда смо постигли у вароши здравственост и неће бити овако честих болести, као сада.

Што се тиче канализације, ви сте видели у томе предлогу стоји 3 милијона а ми смо предложили половину такса које се предлажу за воду, јер тај терет грађанство не радо ће сносити, а мора се сносити; јер и данас плаћа за испражњивање помијара и нужничких јама.

Господа моји другови који су предложили трошарину, дали су могућност, да таксе за воду и канале не буду веће од једне до две и по паре. Што се тиче увођења трошарине ви знате сви да је и данас плаћамо на пр. на говеће месо, али да не плаћамо тако, ми би морали за вар. потребе плаћати на други начин, а то је већим непосредним прирезом. Ово дакле што се наплаћује сваки дан лакше је и неосетно. Кад за говећину плаћамо по 15 пара. за свињско по (старом закону) по један динар (па ма колики брав био), за прасе пола динара — онда за што и на друге ствари да не буде, кад нам сада треба. Кад је право да плаћамо па месо право је да плаћамо и на друге ствари. Знамо на пр. да у неким паланкама (па ако нема закона) наплаћују на свињско месо по 10 пара на кило.

Кад би се решили за потрошарину ми би могли добити од свињских касапница најмање 150 хиљ. динара. Ево како. У Београду се закоље 11.308 крупних свиња; 4.893 тако званих прасади. То је што је пријављено. А гди је оно, што није пријављено. И то је закљано, али ми немамо прихода од тога. Та трошарина кад би се завела онда би се постигла права цел. Овако није право, јер сиротиња која не може да куни у цело иде на касапницу и узме месо и разуме се тада плати и потрошарину, и корист касапину, а богатији узимају из прве руке, закољу сами и неплаћају ништа. То није право. Кад узмемо у рачун приход од трошарине по такси од 10 д. пара на кило онда добијамо око 118 хиљ. динара рачунајући само 32 хиљ. на оно што није пријављено. Ја сам узео округлу цифру од 150 хиљ.

Други артикли што би се оптеретили, била би пића.

Ми трошимо у Београду пића 5 943.722 литара. Каже се да има код нас сиротиње, а мени се чини да толико убога сиротиња не би оволико жила, па за то кад хоћемо да пијемо, нека и платимо. Ја сам узео оно што је ранија комисија одредила по 4 паре од литра и у прорачуну ставио округло на пиће 210 хиљ. динара.

Сад долази трећи предмет а то је тугаљив предлог трошарине и на брашно. Брашно је најнужније средство за живот, као што је и вода. Одборници ће од тога свакојако водити рачуна. Ако се заведе трошарина и на то, онда сам ја узео, да ће бити прихода на 120 хиљ. динара. Ево зашто.

Београд троши 30 хиљада кила хлебова дневно. По једну пару од киле то чини 108 хиљада динара годишње. Ово није велики терет, а доноси много, па се може комотно и на ово ударити трошарина. Свега на ова три артикла изашло би годишњег прихода 480 хиљ. динара. Сад даље долази на: рибу, суво месо, ајвар, шунке, саламу и т. д. све то плаћа, пошто не би право било, да наши, који овде кољу на све плаћају, а они, који доносе са стране да не плаћају. Даље долази трошарина на шећер, кафу, вино, дуван, гас, свеће и т. д. на сва горућа сретства. На ово се може добити годишње 240 хиљ. динара.

Све господо што побројаш може бити да нам неће ни требати да оптерећујемо трошарином после две године, јер нам за ово време могу стићи водоводи, који ће нам доносити годишње 120 хиљ. дин. ако само пару на локал тражимо, а ако више онда разуме се више, и тако ћемо постепено поскидати терете са свију артикала који су за сиротињу неопходно нужни. Кад се узме на водоводе и канале по 2½ паре од локала то чини свега 300 хиљ. динара и тада нам трошарина треба да да још

400.000 и толико ћемо само од меса и пића добити.

Све ово у извештају додирнули смо за то, да би могли добити повољан зајам, јер знате, сваки има права, који даје зајам, да тражи довољно гаранције за своје паре, и кад ми све ове изворе имамо, онда ће нам сваки дати и ми се можемо погађати, да нам да новац под најповољнијим условима.

Дакле господо, ја мислим да нам прве године неће требати више од 2 милијона. Ако их нађемо под овим условима, ми ћемо толико узети, а разуме се, ако ненађемо, не смемо се под другим условима задужити без одобрења збора. За 2 милијона требаће нам да дајемо интерес и отплате 120.000. Сад ако приход изиђе више него што ми држимо, онда ће тај ићи на олакшање другога тако, да временом неплаћамо ништа. (Чује се: Тако је.)

Држим господо, да сам овим наложена питања од појединих ради објаснења, дао довољно одговора. Ако би ко још што хтео да се објасни, ја сам готов да објасним у колико могао будемо. (Чује се: Врло добро.) Желили ко да говори? —

(СВРШИЋЕ СЕ.)

ШТО ПРЕ ПОТРЕБНО

Одавна је признато да је наша варош веома заостала само за то, што се у своје време, у добу првог полета њеног као престонице обновљене државе српске, није одмах разумно поступало и без оклевања уводило све оно од чега зависи напредак сваког места.

Међу основним потребама, као главни услов за развитак једне вароши, стоји несумњиво на првоме месту *грађевински закон*. Али и ако се за то знало и зна одавна, ипак ни до данас ми немамо такав вар. закон, и по томе не треба се чудити што се Београд до сада развијао и дизао без системе да смо незадовољни и регулацијом центра, и нивелацијом улица, и подизањем грађевина и грађењем тротоара као и свима осталим техничким јавним приликама.

Ово зло у свеколиком пространству његовом има се у крајњој линији приписати у кривицу опет нашој ваздашњој и општој немарности. Да је немарност та само у једном по-

гледу дала би се најзад и разумети и трпети, али је она тако разграната у свима правцима, тако нас је апатија према општим стварима увек до данас кужила, да се једном ваља озбиљно забринути и свима силама радити да прилике пођу на боље.

Могло би се рећи: „па што сте чекали ви надлежни; што се нисте по дужности за времена старали; зар хоћете да становништво (грађани) воде бригу о потребним прописима и законима?“

Оваква питања бацала би сву одговорност на општинску управу, али би то било погрешно.

Архива општинска тврди да је на пр. за грађевински закон било неколико представака општинске управе, али је све то пролазило без успеха: вазда је за Народну Скупштину било пречих државних ствари. Једном је, не тако давно, Влади од стране престонице предложен и детаљни пројект за грађански ред у престоници, па је и тај покушај остао без икаквог успеха.

Далеко би отишли набрајањем оних многобројних разлога који налажу да се час пре пропише грађевински ред у престоници, ако смо ради да у будуће јавни технички послови и прилике пођу на боље. Такво доказивање је непотребно јер нико до сада није ни порицао саму потребу, него се није хтело прегнути да се она једном и оствари.

Питање данас може бити само о томе како да се час пре помогнемо?

Свака година чекања наносила би све то веће штете, и за то би требало још на овоме ванредном сазиву Народне Скупштине издејствовати начелно одобрење да се пропише грађевински ред за престоницу, који би имао силу закона.

Ово је у толико потребније што од дана самоуправе општинске грађевинска полиција у престоници имаће много шири круг послова и то *непосредне* надлежности

Није усвојен. Из одлуке одборске коју доносимо на другоме месту, види се да извештај финансијске комисије, онако како је поднет, није усвојен. За то ће се у првој идућој седници узети најпре у претрес предлози појединих одборника који су изнесени у конференцијама или у седницама а по том и решити шта се има даље предузети.

Ограничење. Комисија која је пре неког времена изабрана да каже шта све ваља урадити па да се према законским прописима могу одредити грађевинске границе рејона варошког, поднела је свој извештај.

По комисијском мишљењу ваљало би најпре израдити ситуацијони план и оног дела вароши који долази у најобимнији рејон који је комисија у плану обележила, и сто метара даље од тога рејона, што у Халачијевим плановима није снимљено. Када се на овај начин добије целокупни ситуацијони план, тада ће се линија учртати и даље учинити што је по закону за одобрење граница потребно.

Завод. Г-ђа Марија Јанковићка б. учитељица намерна је да за радничку нејач отвори завод у коме би сасма мала деца добијала сву потребну негу и материнско васпитање а одраслија припремала и из основне наставе.

Господин министар просвете протумачио је да одобравање оваких експлозишта, у којима се чувају мала деца, спада у надлежност општине, а г-ђа Јанковићка тражила је потпору у бесплатном стану и школским училима.

Да ли ће се општински одбор одазвати молби не можемо тврдити, али нам се чини да је такав завод потребан и да ће он моћи лепо да напредује и корисно своје хуманоме и племенитом задатку да послужи, ако само цене за неговање и васпитање деце не буду велике.

Нова вага. Услед потребе која се је у последње време појавила, отворена је још једна стална кантар-

ска станица на топцијској пијаци зарад становништва коме је та тачка ближа.

НАЦРТ ГРАЂЕВИНСКОГ ЗАКОНА ЗА ВАРОШ БЕОГРАД*).

Члан I.

Сваки може на своје земљишту подизати грађевине, у колико му при томе послу неби сместили или законски или полицијски прописи или задобивена, по закону, приватна права других лица.

При грађевинама, које се само за кратко време и за привремену какву потребу подизу, тако, да се доцније сасвим уклоне, могу дотичне власти и одступити од појединих полицијских прописа за грађење.

На постојеће грађевине примењиваће се наређења овога закона само у случајевима, кад се на истим грађевинама намеравају да изврше оправке или преправке, за које је у интересу сигурности имања, санитета и приватног права у опште потребна дозвола по овом закону.

Приватна права, која би била противна појединим наређењима овога закона, неће се моћи у будуће никако, па ни самим споразумом интересираних страна, задобити.

Чл. 2.

Дужност пријаве

Сваки, који је намеран да подигне какву грађевину, дужан је тога ради да се пријави надлежној општинској власти и да тражи од ове дозволу да грађење може одпочети у следећим случајевима:

а; при новим грађевинама сваке врсте;

б; при преправкама и доправкама на постојећим грађевинама, као и код преиначења основе — фундамента — околних зидова и кровова;

*) Овај нацрт закона општина је пре две године предлагала Влади, али га она није ни изнела Нар. Скупштини. Ми мислимо да неће бити од штете ако тај нацрт отштампамо јер пре или после грађевински закон мора се донети а дотле није с горег ако се мало размисли шта све треба да садржи један такав основни закон, јер се он не сме често и лако да мења.

в; при прављењу, премештању или преиначењу огњишта са њиховим припадностима при копању и грађењу бунара, пужника, помијара, канала за одводење нечистоће и помија, као и при отварању нових или при затварању већ постојећих отвора за врата и прозоре на околним зидовима или зидовима који су ватри изложени, или на оградама;

г; кад се хоће у станове да преобрате простори, који дотле нису служили за редовно становање људи;

д; код сваког преиначавања и оправљања постојећих грађевина, у колико то преиначавање и оправљање стоји у вези са осталим наређењима овога закона, која су прописана у интересу сигурности имања, санитета или иначе;

е; при предузимању грађевинских постројења, која заузимају што од површине улице и од земљишта испод ове површине, или ваздушни простор над површином улице: при постројењима зграда над јавним варошким водама или водоводима; при прављењу ограда и скела као и при измени постојећих тротоара;

ж; при подизању ограда са стране улице које се ограде имају да поставе на зиданој основи и

з; при рушењу зграда.

Чл. 3.

Грађевине за које није потребна пријава.

За оправке услед којих се стање постојећих грађевина у главном не мења као на пр. кречење и малтерисање зграде с поља и изнутра, пренокривање кровова и т. д.

Чл. 4.

Власт надлежна за примање и за давање дозволе за грађевину.

За примање пријава, за давање дозволе за подизање или измену грађевина надлежан је грађевински савет

Чл. 5.

Садржина пријаве.

Пријава за грађевину подноси се властима писмено.

У њој треба тачно и јасно да се опише грађевина која се намерава

подићи и плац на коме се грађевина има подићи.

Пријаву ову потписује господар грађевине.

Чл. 6.

Нацрт (скица) и формалан план.

Ако прост опис не буде довољан за јасну представку какве грађевине, онда је по наредби грађевинског савета господар грађевине, који је пријаву са таквим простим описом поднео, дужан накнадно да поднесе нацрт (скицу) или и формалан план грађевине, заједно са овереном копијом истог плана.

Но за нове грађевине господар грађевине подносиће заједно са пријавом и план у дубликату.

У томе плану нови зидови биће обојени црвеном бојом, стари зидови црном, а зидови који ће се рушити бледо жутом бојом. Нова грађа мрком а стара бледо жутом бојом. Но ако су власти потребна још каква подробнија обавештења, односно издржљивости грађе гвоздене или дрвене, и то је молилац дужан поднети уз пријаву.

За измене на постојећим зградама, у колико се то са суседним правима и дужностима не коси, довољан је постојећи прост нацрт дотичног дела грађевине и нацрт измене.

Чл. 7.

У особитим случајима власт може да нареди и то, да се какав грађевински предмет на лицу места извиди, за који случај моћи ће позвати и вештаке о трошку господара грађевине.

Чл. 8.

Садржина плана.

План који са пријавом буде поднесен, треба да садржи:

1; Ситуациони план у сразмери $\frac{1}{500}$ плаца и његове околине са тачним назначењем граница суседних плацева;

2; Основне планове свију спратова у сразмери $\frac{1}{100}$ са попречним пресецима и означењем, за шта је који простор намењен;

3; Изглед грађевине (Фасаду) у сразмери $\frac{1}{100}$.

Чл. 9.

Подпис планова.

Како ориџиналне планове тако и копије истих треба да подишу господар грађевине, пројектант плана и предузимач грађевине.

За тачност и подпуност плана и копије одговара пројектант а за добро и тачно извршење грађевине према плану предузимач.

Ако сам господар грађевине врши надзор и управља грађењем, који међу тим мора имати потребну квалификацију, онда се он сматра за предузимача.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

ОДБОРСКЕ ОДЛУКЕ

На састанцима 20 и 24 о. м. општински је одбор:

Бр. 240 — Решно да се извештај финансиске комисије, онако како је поднет, не може усвојити.

Бр. 241 — Изабрао комисију да врши редовне месечне прегледе главне и депозитне благајне општинског суда.

Бр. 242 — Уступно право општинско на цубок у рачун. 1890. год. Кости Панђели за 28.000 динара.

Бр. 243 — Одобрно лицитацију ковачку и коларску за оправку возова општинских у 1890 рачун. год. која је остала на Влајку Милековићу за 1869 дин.

Бр. 244. — Одобрно лицитацију за фарбарску, тапцирерску и сатлерску оправку општ. возова у 1880. рач. год. која је остала на Кости Нешићу за 1509 дин.

Бр. 245. — Решно да се лифровање олова у рачун 1890. године уступи Јарославу Безухи лицу по 75 пара дин. од килограма.

Бр. 246. — Одобрно да се њива до Убанлићевог винограда изда под закуп за 1890. рач. год. Николи Петровићу за 170 динара.

НАШЕ СЛУЖБЕНЕ ИЗЈАВЕ

Има људи који у безочности својој никад неће да увиде да није само оно право што њима лично годи, и да органи власти све и кад би хтели не смеју да штите интересе једне на штету друге стране. Што је још жалосније такви људи за осигурање и најсићушније личне користи у стању су послужити се свима па и крајње подлим средствима.

Ено у 243. бр. Дневног Листа“ неки „Ромео“ измислио је доиста врло шалвиу

али и ниском накомшћу проткану причу о чудноме лутању једнога општинског фењера; напao је безразложно на општинску управу, а да би успео да и даље остане један улични светилник тамо гди он („Ромео“) хоће, није се уздржао ни од личног напада на члана општинске управе, кмет. помоћника г. Јове Антонијевића.

Цела се прича своди на то како улични светилник и даље треба да остане тамо гди жели г. Никола Ј. Протпћ (који се је једини и жално што је светилник са његовог имања премештен на друго место), и по томе лако је погодити који је тај „Ромео“ као што није тешко ки увидети колико има у целој ствари истине, кад писац крије своје право име.

Колико је светилника у којој улици могуће поставити, и на којим тачкама, то одређују комисије, а општинској управи иначе је сасма све једно хоће ли један светилник доћи крај овог или оног имања.

До данас је било захтевања да се број уличних светилника увећа, али је ово први случај у коме се један грађанин упише из крајњих сила да општински светилник остане на његовоме имању.

Сасма је неосновано тврђење „Ромеово“ да је са Протићевог имања светилник дигнут за то што се хтела некемо другом љубав да учини. То се види јасно и из тога што сам „Ромео“ признаје да је излазила комисија да одреди тачку која је најподеснија за светилник из свију погледа који се морају узети у обзир.

Да је комисијска оцена правилна, показује и то што нико други од становника те улице није до данас чинио никакве замерке — значи да је светилник измештен на згоднију тачку.

Наша је дужност била да оводико проговоримо не само ради одбране општинске управе и лично г. Јов. Антонијевића, него да „Ромео“-у на овоме месту кажемо, да се светилници не намештају никоме за љубав, и да општинска управа нема ништа противу тога да се светилник постави на једном или другом имању кад се већина становника за једну тачку сложи.

Нека „Ромео“ изводи стећи одобрење и других становника за оно што он жели, па ће општинска управа радо изаћи на сусрет. Према овоме отпада све оно што је Ромео онако „духовито“ испричао наврћући воду на своју воденицу.

БРАЋО! ПРИТЕЦИМО БРАЋИ У ПОМОЋ!

Српска мајка кршне Црне Горе рађа Српству узорите јунаке, који од Косова брањше и одбранше српски образ и српско поштење, и орошавајући својом крвљу хладно стење и камење, стајаху на мртвој

стражи српскога рода и имена. Прливајући своју крв и гинући у непрекидној и неравној борби, они нису могли у својој личној али маленој и каменитој домовини, створити повољне услове за живот у миру. Оно што не моглоше учинити силне непријатељске војске кроз толке векове, учинише неколике перодне године; велики број браће Црногораца оставља своје миле кршчеве, не измичући испред људске силе, већ испред неодољиве силе — глади.

Због те недаће браћа наша остављају своју завичај, па куда ће, него међ своју браћу; седе се из једнога краја Српства у други његов крај.

Нама долази ове браће Срба више од 6000 душа; оцева, мајки и деце, а зима иде као оштра сабља. Треба их дочекати-нахранити, одети, обути и населити.

Наша влада врши своју дужност и учиниће све што може, али она није у стању снабдећи свима потребама толико наше браће и сестара. Ми сви, цео народ српски треба да притече у помоћ и да им се пађе у невољи.

Већ се у Београду и у Србији образовало више одбора ради прикупљања прилога на ову цел. Нема сумње да ће се оваки одбори образовати у сваком повећем месту и у свакој општини наше драге отаџбине. Али да би радња свију ових одбора била успешнија, држало се за потребно, да се образује овде у Београду Главни Одбор, који ће посредовати између појединих одбора и владе, — или између појединих одбора и оних, ради којих су образовани. Такав се Главни Одбор конституисао данас под именом: Одбор братске помоћи.

Умољавају се г. г. председници, како оних одбора који већ постоје, тако и оних, који ће се образовати, да изволе о томе што пре известити Главни Одбор братске помоћи. Прикупљене новце ваља одмах послати овоме одбору, а ствари, ма какве биле, или Главном Одбору или одбору у Нишу, како је коме удесније.

Што се буде доцније прикупило ваља слати поменути одборима сваке недеље, јер помоћ треба да је и обилата и брза.

Срби и Српкиње, где год вас има! Наставите слешки да се свуда ови патриотски одбори што пре образују. Приложите колико ко може и ко шта има. Наши сиротни гости немају нигде ништа, што год им се да добро ће им доћи.

Похитајте, драга браћо и сестре, те помогните браћи! То нам налаже осим наше братске крви и свете наше српске вере, још и опште човечанска дужност.

У Београду ствари ће примати у дому „Црвеног Крста“ г. Коста Павловић, а

новце одборски благајник г. Никола Вулковић, трговац.

Главни Одбор братске помоћи напечатаће имена свију одбора у свима српским местима, а тако исто објавиће име свакога приложника у „Српским Новинама.“

12 октобра 1888 год.,

у Београду.

Председник Главног Одбора братске помоћи,
Архиепископ београдски и
Митрополит Српски

МИХАИЛ

Секретар,
Ст. Турчић

Потпредседник,
К. Алковић

Чланови главног одбора:

Бенерал М. Лешјанин, Илија Маргетић, Милосав Р. Протић, Панта Срећковић, Гаврило Поповић, Коста Павловић, Никола Вулковић, Бура Вајферт, Рака Миленковић, Стеван Ивковић, Петар И. Јовановић, Светозар Хаџи-Тома, Светозар Карапешин, Лука Тедовић, Михаило Јанковић, Никола Милишић, Живко Леонович и Адолф Шток.

Умољавају се сви српски и словенски листови, да овај позив објаве.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ:

Памеран сам да издам све своје дојачкошње — штампане и нештампане — скице с тога се обраћам поштованим читатељима и читатељкама с молбом, да ми својом претплатом олакшају предузеће.

С времена на време изаћи ће 10 свезака, а свака свеска имаће 4—5 штампаних табака, и коштаће 0-50 дин. Претплата се шаље непосредно мени. Скупљачима уобичајени процент. Прва свеска изаћи ће до 20 ов. м.

Половину чистог прихода од свију 10 свезака, намењујем Одбору за издавање дела Светозара Марковића.

С поштвањем

Чеда Поповић

сарадник „Днев. Лист.“

ПРЕГЛЕД

ПССЛОВА ОПШТИНСКОГА СУДА

— од 9. до 15. Октобра о. г. —

I. Судска радња:

а.) рочишта одређено	102
б.) пресуда изречено	64
в.) забрана одобрено	41
г.) уверења издато	42

II. Извршно оделење:

а.) пресуда извршено	83
б.) забрана удејствовано	35
в.) уверења прибављено	6
г.) страни предм. свршено	1
д.) маса образована	4

III. са кланице:

Заклато:

а.) волова	136
б.) крава	45
в.) теладн	29
г.) овнова	250
д.) оваца	59
ђ.) јагањаца	30
е.) свиња	241
ж.) прасади	214

Примедба: Наплаћено је аренде 6149 дин.

Кријумчара приказано 2.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА:

Од 9. до 16. Октобра прешло преко општинских кантара:

ТЕЖИНА	Ч о г а	100 к. просечна цена
КИЛОГР.		дин.
2,850	Брашна пшенична	18-50
297	Брашна кукурузна	11-50
67,790	Пшенице	13-25
61,387	Кукуруза	9-80
440	Ражи	10-—
	Крупника	—
55,794	Јечма	11-80
9,720	Овса	11-80
	Кукуруз нови	—
12,611	Пасуља	21-50
28,471	Кромпира	8-50
156	Арпаџика	18-—
8,465	Црна лука	7-50
211	Бела лука	28-—
25,655	Јабука	12-—
9,434	Крушака	12-—
7,651	Ораја	20-—
12,592	Грожђа	35-—
	Шљива сирових	—
1,449,364	Сувих шљива нов.	20-—
105,278	Сева	5-70
7,410	Сламе	2-50
309	Коре брезове	9-—
	Шљива сувих стар	—
241	Медв	65-—
5,342	Кајмака	125
2,144	Сира	90-50
341	Доја топљена	90-—
173	Мастн	110
30,340	Свиња дебелих	78-—
83	Ђумура дрвена	6-50
78,915	Креча	3-30
1,209	Катрана	22-50
487	Јарме кукуруза	13-—
101	Варива зелена	22-—
1,349	Разна воћа	16-—
67	Линдуре (траве)	100
266	Рибе слане ситне	55-—
	Литара	
75,569	Вина црна	20-25
	Вина бела	—
7,372	Ракије шљ. меке	26-—
	„ „ љуте	—
	„ колове меке	—

Примедба. Наплаћено је на име кантараје 3,867-50 дин.